

NEJVYŠŠÍ SOUD
ČESKÉ REPUBLIKY

Projedování odvolacím
orgánem v. žaloba
u soudu

3
lg. Kadeř

OKRESNÍ SOUD BRNO - VENKOV
PODATELNA
DOŠLO osobně poštou v hod
28 -08- 2009
..... krát příloh
..... kolky

7C 28/2007
28 Co 224/2009-81

- 7 -09- 2009

43214/2006-14140

g. Tmblu

USNESENÍ

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Eliáše, Ph.D., a soudců JUDr. Ivy Brožové a JUDr. Josefa Rakovského v právní věci žalobce ~~Jan Dvořák, narozený 9. 10. 1932, bytem v Brně~~ proti žalované České republice – Ministerstvu zemědělství se sídlem v Praze 1, Těšnov 17, o stanovení povinnosti zdržet se zásahu do vlastnického práva k nemovitostem, vedené u Okresního soudu Brno - venkov pod sp. zn. 7 C 28/2007, o dovolání žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. listopadu 2007, č. j. 16 Co 416/2007-62, takto:

- I. Dovolání se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud Brno – venkov usnesením ze dne 28. března 2007, č. j. 7 C 28/2007-46, zastavil řízení (výrok I.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok II.).

Soud prvního stupně takto rozhodl, neboť dospěl k závěru, že ohledně předmětných pozemků, které jsou ve vlastnictví žalobce a k nimž se žalobce domáhá uložení povinnosti žalované zdržet se zásahu, prováděného podle § 6 a násl. zák. č. 139/2002 Sb., do jeho vlastnického práva, probíhá u Pozemkového úřadu Brno – venkov řízení o pozemkových úpravách ve smyslu téže zákonné úpravy. Pokud tedy již ve věci probíhá řízení podle správního řádu, k němuž je dána pravomoc příslušného správního orgánu, jedná se o věc, která nespadá do pravomoci soudu. Nedostatek pravomoci soudu je přitom neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, a soud proto řízení zastavil podle § 103 a § 104 odst. 1 o. s. ř.

K odvolání žalobce Krajský soud v Brně usnesením ze dne 30. listopadu 2007, č. j. 16 Co 416/2007-62, citované usnesení soudu prvního stupně potvrdil (výrok I.) a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (výrok II.).

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení v celém jeho rozsahu, jakož i řízení jeho vydání předcházející, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Ze

skutečností zjištěných ze spisu a vyjádření žalované k odvolání krajský soud dovodil, že v souladu se zákonem č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, probíhá u Pozemkového úřadu Brno – venkov příslušné správní řízení, jehož předmětem je komplexní pozemková úprava, do které byly zahrnuty i pozemky ve vlastnictví žalobce. Tento se pak stal přímo ze zákona účastníkem tohoto řízení. S ohledem na § 7 a § 8 o. s. ř. tedy není dána pravomoc soudu projednat a rozhodnout danou věc, dokud nebude s konečnou platností ve správním řízení rozhodnuto. Protože chybějící pravomoc soudu je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení ve smyslu § 103 a 104 odst. 1 o. s. ř., soud prvního stupně správně rozhodl o zastavení řízení, a odvolací soud proto jeho rozhodnutí potvrdil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce dovolání, jehož přípustnost dovozuje z poučení usnesení odvolacího soudu a důvodnost z § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., neboť je přesvědčen, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a řízení trpí dalšími procesními vadami, které měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Dovolatel nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, který v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že správně nebylo rozhodnuto o postoupení věci příslušnému správnímu orgánu, neboť uvedené správní řízení již probíhá. Tento závěr odvolacího soudu považuje dovolatel za absurdní, neboť po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně bylo již rozhodnuto správním orgánem v neprospěch žalobce. V soudním řízení se tak mělo pokračovat, neboť správní řízení není nadřazeno moci soudní. Dovolatel proto trvá na svých připomínkách uvedených v odvolání, aby se žalovaná i nadále zdržela jakýchkoliv zásahů do jeho vlastnictví. Dále uvádí, že je to právě soud, který má pravomoc přezkoumat rozhodnutí správního orgánu, a to bez ohledu na to, že dosud nebylo správní řízení o pozemkových úpravách skončeno. Postupem žalované pak došlo k porušení čl. 11 Listiny základních práv a svobod, neboť pozemkovými úpravami bylo hrubým způsobem zasaženo do nedotknutelnosti vlastnictví k předmětným pozemkům.

Dovolatel proto navrhl, aby Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu zrušil a věc vrátil soudu druhého stupně k dalšímu řízení, příp. aby bylo zrušena rozhodnutí soudů obou stupňů.

Žalovaná se k dovolání žalobce vyjádřila tak, že v současné době je stav správního řízení ve fázi, kdy Ministerstvo zemědělství, jako odvolací orgán, zamítlo odvolání žalobce proti jím zmiňovanému správnímu rozhodnutí. Proti tomuto zamítavému rozhodnutí Ministerstva zemědělství byly podány žaloby dle § 65 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, účastníkem řízení, řádně zastoupeným advokátem ve smyslu § 241 odst. 1 o. s. ř., přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 242 odst. 3 o. s. ř. a dospěl k závěru, že dovolání, které je přípustné podle § 239 odst. 2 písm. a) o. s. ř., není důvodné.

Při přezkumu rozhodnutí odvolacího soudu je dovolací soud vázán důvody (včetně jejich konkrétního vymezení), které byly dovoláním uplatněny; je-li dovolání přípustné – jako v projednávaném případě – přihlédne dovolací soud z úřední povinnosti též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) a odst. 3 o. s. ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 o. s. ř.). Takové vady však konkrétně dovolatelem tvrzeny nebyly a z obsahu spisu jejich existence nevyplývá.

Nesprávné právní posouzení věci [§ 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.] může spočívat v tom, že odvolací soud věc posoudil podle nesprávného právního předpisu, nebo že správně použitý právní předpis nesprávně vyložil, případně jej na zjištěný skutkový stav věci nesprávně aplikoval, to se však v tomto případě nestalo.

Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Za situace, kdy o daném sporu rozhoduje jiný orgán, přičemž žalobce je ze zákona účastníkem tohoto řízení, a o jeho námitkách má tento jiný orgán pravomoc v rámci tohoto řízení rozhodnout, pak není dána pravomoc soudů v občanském soudním řízení předmětnou žalobu projednat.

Dovolatel ve svém dovolání považuje za absurdní situaci, kdy odvolací soud přitakává soudu prvního stupně, který uvedl, že věc nebyla postoupena příslušnému správnímu orgánu, protože u něj již řízení probíhalo. V tomto případě však odvolací soud, který přezkoumával rozhodnutí soudu prvního stupně, nepochybil, neboť ve správním řízení bylo ve druhém stupni rozhodnuto, jak se podává ze shodného vyjádření obou účastníků, teprve po té, kdy bylo vydáno usnesení soudu prvního stupně o zastavení řízení. Pokud tedy nebyla soudy konstatována pravomoc k rozhodování věci, neznamená to, že by bylo správní řízení nadřazeno moci soudní, jak dovozuje dovolatel, nýbrž toliko skutečnost, že pokud o věci probíhá správní řízení, pak soudní přezkum nastupuje teprve v okamžiku, kdy toto správní řízení je pravomocně skončeno, což se v tomto případě - jak vyplývá ze spisu (č. l. 53 spisu) a vyjádření žalované - také stalo (§ 7 odst. 4 o. s. ř. a § 65 s. ř. s.).

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu je z hlediska námitek uplatněných v dovolání správné, a proto Nejvyšší soud dovolání zamítl (§ 243b odst. 2, věta před středníkem, o. s. ř.).

O náhradě nákladů dovolacího řízení rozhodl Nejvyšší soud podle ustanovení § 243b odst. 5, věty první, § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že procesně úspěšné žalované žádné náklady nevznikly.

Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek

V Brně dne 12. srpna 2009

Za správnost vyhotovení: Irena Prokešová

JUDr. Jan Eliáš, Ph.D., v. r.
předseda senátu

